

IX PREMI QUIM REGÀS DE PERIODISME

Palau del Parlament, 14 de juny de 2016

Per cloure aquest acte, permetin-me que els adreci unes paraules. Primer de tot, vull felicitar el guardonat, el senyor Josep Cuní. Em fa una il·lusió especial que sigui avui aquí per rebre aquest premi, ja que he tingut el plaer que m'entrevistés algunes vegades.

A mi sempre m'agrada molt, donar premis. Perquè són sempre un reconeixement a l'esforç, a la perseverança, a la tenacitat, a la bona feina. I en el cas d'un premi consolidat i amb prestigi com aquest l'esforç és doble.

Ja s'ha fet esment de la destacada trajectòria professional de Josep Cuní. A mi m'agradaria, però, com ha dit Santi Nolla, posar en relleu que és un referent per al món de la comunicació d'avui; un referent, a més, molt present i molt actiu. I per a totes les societats i tots els països és molt important, tenir referents, i quan es tracta d'un sector estratègic i sensible com el de la comunicació, encara més.

Des d'avui, el seu nom s'afegeix a la llista de guardonats del premi, una llista que ens recorda que a Catalunya tenim grans professionals en el món de la comunicació i la informació.

La d'enguany és ja la novena edició del premi, que també ens serveix per recordar d'una manera molt viva el periodista Quim Regàs. Aquestes nou edicions han coincidit amb una època complicada per al periodisme. La irrupció de les noves tecnologies ja va sacsejar el món del periodisme fa uns anys. La crisi també. El senyor Cuní ha dit: "Encara no sé si n'hem sortit o encara hi som." Crec que aquesta doble crisi, doncs, ha colpejat el món de la comunicació.

Perquè ens en fem una idea, he tret unes dades: la inversió publicitària a Espanya va caure prop del 49 per cent entre els anys 2007 i 2014. Això ha

significat la desaparició, a l'estat, aquests anys, de trenta-set televisions, trenta-sis diaris, onze publicacions de premsa gratuïta i d'emissores de ràdio i agències de notícies. I, evidentment, amb la caiguda d'ingressos, els mitjans que van sobreviure van quedar en una situació molt vulnerable, vulnerabilitat i precarietat que, a la vegada, es va traslladar als professionals que hi treballaven. Tant és així que segons l'informe anual que elabora el sector periodístic mateix, prop del 77 per cent dels periodistes haurien rebut algun cop les pressions dels poders polítics i econòmics per canviar elements substancials d'alguna informació. Prop del 77 per cent. I, també segons aquest mateix informe, més del 75 per cent dels pressionats haurien cedit a la pressió. És a dir que parlem de la independència dels mitjans, de la independència dels professionals.

Aquests percentatges són certament preocupants per a una societat democràtica com la nostra. Per què? Doncs perquè el paper dels mitjans de comunicació en una societat democràtica és fonamental. I perquè els mitjans puguin fer aquest paper, aquest quart poder de què parlava Josep Cuní, és imprescindible que la ciutadania hi confii; confii en els mitjans, però especialment en els professionals d'aquests mitjans, en les persones que cada dia li expliquen el que succeeix al món i al seu voltant.

És per això que vull aprofitar aquest acte per posar en valor i reivindicar la importància d'aquest sector, la importància dels mitjans de comunicació, a les societats democràtiques; la seva responsabilitat amb la societat i el conjunt del país, una responsabilitat inherent a l'exercici de la professió. I vull també remarcar la importància de preservar-ne la independència, que, com deia ara, està en perill per la crisi, i la importància de defensar el rigor de la informació, sovint víctima de les presses, de la dictadura de la immediatesa, del nostre temps. També en parlava Josep Cuní. Penso, doncs, que és important defugir la comunicació espectacle i reivindicar la qualitat de la informació. En definitiva, cal respectar aquesta professió.

Estic segura que tots els que som aquí treballem per tenir un país millor, més just, un país democràtic, un país del qual ens puguem sentir orgullosos. Doncs bé: perquè aquest país pugui esdevenir una realitat es necessita el millor i el més responsable dels periodismes. I també es necessiten referents. Nosaltres

de referents en tenim molts, i, sens dubte, qui avui ha estat premiat amb aquesta novena edició del premi Quim Regàs ho és.

Per tant, moltes felicitats, Josep Cuní, i moltíssimes gràcies per la teva feina. I insisteixo que és un orgull per a nosaltres que siguis aquí per rebre aquest premi.

Moltíssimes gràcies a tothom.